

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 471/2014-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. augusta 2014 predbežne prerokoval sťažnosť M. C., zastúpenej JUDr. Barborou Šrutekovou, Advokátska kancelária, Hlavná 44, Trnava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 236/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. C. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. apríla 2014 doručená sťažnosť M. C. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 236/2010 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na okresnom súde bol 1. decembra 2010 podaný proti sťažovateľke ako odporkyni návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu.

Prezentujúc chronologický prehľad procesných úkonov konania sťažovateľka namieta, že predmetné súdne konanie je poznačené neúmernými priet'ahmi, ktorými došlo podľa sťažovateľky k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy. Sťažovateľka argumentuje, že nejde o vec ani právne a ani fakticky zložitú a zo strany sťažovateľky ako účastníčky konania je okresnému súdu poskytovaná dostatočná súčinnosť, teda že sťažovateľka svojím správaním nijako k zbytočným priet'ahom v konaní neprispela.

Ďalej sťažovateľka argumentuje, že na ochranu svojich práv využila prostriedok nápravy poskytovaný jej právnou úpravou, a to sťažnosť na priet'ahy v konaní adresovanú predsedníčke okresného súdu, ktorá však bola z jej strany posúdená ako nedôvodná.

Sťažovateľka na základe uvedeného žiada, aby ústavný súd rozhodol o jej sťažnosti nálezom, ktorým by vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 236/2010, prikázal okresnému súdu konať vo veci sťažovateľky bez zbytočných priet'ahov a priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, ako aj trovy právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nespĺňajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané zjavne neoprávneným subjektom, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Z obsahu súdneho spisu okresného súdu vyplýva, že posudzované konanie sa začalo podaním návrhu 1. decembra 2010.

Po podrobnom preskúmaní súdneho spisu ústavný súd zistil, že posudzované konanie vykazuje isté nedostatky, ktoré sa negatívne premietli do plynulosti posudzovaného konania. Ide v prvom rade o zrušenie prvostupňového rozsudku v časti výroku napadnutého odvolaním navrhovateľa na základe rozhodnutia odvolacieho súdu a vrátenie veci na nové konanie, čo svedčí o neefektívnom postupe okresného súdu vo veci sťažovateľky. Ďalším

nedostatkom konania je neefektívny postup súdu, kde pre účely znaleckého dokazovania ustanovil okresný súd znalca, ktorý mu avizoval svoju nadmernú zaťaženosť. Uvedenú okolnosť neriešil okresný súd konštruktívnym spôsobom garantujúcim primeranú rýchlosť konania a namiesto ustanovenia iného znalca lehotu na vypracovanie znaleckého posudku znalcovi predĺžil. Pokiaľ ide o ďalšie predĺženie konania dané potrebou ustanovenia nového znalca z dôvodu úmrtia znalca pôvodne ustanoveného, túto okolnosť kvalifikuje ústavný súd ako objektívnu okolnosť okresným súdom nezavinenu, ktorú ako takú nemožno pripísať na vrub okresnému súdu.

Ústavný súd zo spisového materiálu okresného súdu zároveň zistil, že vec sťažovateľky bola na pojednávaní vykonanom 20. júna 2014 ukončená prijatím rozsudku, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o výške vyživovacej povinnosti navrhovateľa a o úprave styku navrhovateľa s maloletým dieťaťom, kde sa súčasne účastníci konania vzdali odvolania.

Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu nevyhovie (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietne ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

Vychádzajúc zo zistených skutočností, reflektujúc na označenú judikatúru ústavného súdu, kvalifikuje ústavný súd zistené momenty neefektívneho postupu okresného súdu ako ojedinelý prietah, ktorý v spojení s ďalšími relevantnými okolnosťami posudzovanej veci (keď sa konajúcemu súdu podarilo prijať meritórne rozhodnutie v celkovej dobe konania predstavujúcej 3 a pol roka a v priebehu konania o sťažnosti odstrániť stav právnej neistoty sťažovateľky právoplatným rozsudkom) nevykazuje takú intenzitu, že by komplexný postup

všeobecného súdu signalizoval také významné priet'ahy, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy.

Vzhľadom na uvedené závery ústavný súd s'ťažnosť s'ťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. augusta 2014